

R. Gale & Dr. G. Null, Global Research: POZOR NA AGENTY CHAOSU!

- CZ24 News | 16. dubna 2023

Žiť sa dá len dovtedy, kým nás život opíja; Keď sme triezvi, nemôžeme si pomôcť, aby sme videli, že je to všetko klam, hlúpy klam.“ Lev Tolstoj

Neprejde deň bez toho, aby Američania neboli svedkami ďalšieho debaklu v národnej a zahraničnej politike, ktorý ešte viac rozotrie posledné vlákna udržateľného, súdržného a fungujúceho národa.

Namiesto skutočného pokroku počujeme konkurenčné zaklínadlá nezmyslov, ktoré majú „znova urobiť Ameriku skvelou“ a „budovať späť lepšie“.

Obidve mantry predstavujú opačné strany potvrdenia uličky, že **americký národ je vo vážnom chaose a rýchlo degeneruje**. Pre demokratov to znamená vrhnúť viac peňazí na problémy, ktoré spôsobilo príliš veľa už vynaložených peňazí. „Využite príležitosť,“ vyhlasuje Biden, „spoznajte tento moment v histórii a vytvorte budúcnosť, ktorú potrebujeme.“

Alebo „máme príležitosť raz za generáciu“, podľa Elizabeth Warren, „budovať to lepšie a vytvoriť spravodlivejšiu, inkluzívnejšiu a prosperujúcejšiu budúcnosť pre všetkých Američanov.“

A potom sú tu ďalšie hlasy v echo komore, aby bola Amerika opäť skvelá. Po celom svete sa ozývajú vzlyky Mitcha McConnella o „prestavbe našej armády“ a „podpora americkej výnimočnosti“ Teda Cruza. Je to celé šialenstvo, pretože v miestnosti už nie sú žiadni dospelí ani múdri starší, ktorí by premenili toto politické voodoo na fungujúcu realitu.

Nemecko-americká filozofka Hannah Arendtová videla totalitných vodcov ako **agentov chaosu**, ktorí zámerne podkopávajú stabilitu spoločnosti, aby zničili základy demokracie **vytváraním strachu a neistoty**.

Čo je pozoruhodne znepokojujúce, je posadnutosť súčasnej administratívy klamať samých seba ako benevolentnú silu pokroku. Každý rozumný človek sa však môže pozrieť na pokles autentického, udržateľného pokroku dosiahnutého v americkej kultúre za posledné tri desaťročia a uvedomiť si, že spoločnosť je jednou nohou v hospici.

Otázka teda znie: ako **pre vás fungovalo všetko to trenie džinových lúč Build Back Better a Make America Great Again?** Cítite kúzlom týchto mantier? Zostup optimizmu a nádeje už zostúpil na temeno vašej hlavy? Alebo možno z vašich pórov vyteká skutočné šťastie a autentická pohoda? Ako vyzerá váš bankový účet? Zlepšili sa vám úspory, takže je to opäť skvelé?

Cítite vrúcne uistenie Nancy Pelosiovej, že „ako demokrati... každý Američan má príležitosť uspieť, že každý hlas je vypočutý a že naša krajina zostáva majákom nádeje a pokroku pre budúce generácie“?

Alebo to bola nesprávna citácia republikánskej neokonzervy Nikki Haleyovej, ktorá nás mala ubezpečiť, že „Amerika zostáva žiarivým majákom slobody a demokracie“. Platitúdy, modrá a červená, znejú rovnako, pretože takéto klišé sa neustále opakujú celé desaťročia.

Agenti chaosu vládnu Amerike

Ak odhliadneme od takzvaného pokroku dosiahnutého v ľahšom prístupe k liekom proti úzkosti a depresii a lepším samovražedným horúcim linkám, ako je na tom duševné zdravie americkej mládeže? Kde sa teda dosiahol skutočný pokrok na zlepšenie kvality ľudského života? Iste, venovať pozornosť vyššie uvedeným slovám Tolstého je už dávno potrebné.

Musíme sa prebudiť a uvedomiť si, že pokračovať v tomto imbecilnom rituále šúchania falošných lúčov propagandy dobrej nálady len robí verejnosť viac klamlivou a hlúpou.

Je najvyšší čas, aby sme si uvedomili, že v Oválnej pracovni a zasadacích miestnostiach Washingtonu, Wall Street a Silicon Valley už nie sú žiadni dospelí. **Agenti chaosu nám vládnu.** Naša kultúra absolutizmu vytvára podmienky pre násilie a konflikty, ktoré sa každú noc vysielajú v správach. Odporcovia tyranií absolutizmu sú vnímaní ako nepriatelia.

Pevná viera v absolútne veci je podmienkou, ktorá vedie ľudí k ospravedlňovaniu ohavných činov v mene vyššieho dobra bez zvažovania dôsledkov.

Nevystihuje to presne dnešnú kultúru zrušenia a najmilitantnejšie krídla komunity LGBTQ, rasistov s kritickou teóriou, inštitucionalizovaný ateistický skepticizmus a lekárskeho determinizmu?

Či už je to slepá viera v absolutizmus Fauciho „vedy“, mesiášsky návrat Trumpa Marjorie Taylor Greenovej, Bidenovo vyhlásenie, že „Transgender Američania formujú dušu nášho národa“, nesúvislý blábol Janice Yellinovej pred výborom Kongresu, ktorý má zodpovedať za ekonomickú nevoľnosť krajiny, alebo hysterická posadnutosť neoconov na ministerstve zahraničných vecí a v Pentagone vyhodit stovky miliárd dolárov a zbraň do stále požierajúcej čiernej diery Zelenského Ukrajiny, neexistujú žiadne známky návratu k stabilite.

A tento **zoznam neúspechov**, nešikovného rozhodovania a neuvážaných omylov možno stonásobne znásobiť. Všetky cesty teraz spolu vedú k hroznému obrazu nevyhnutného kolapsu Ameriky. USA sa naďalej potápajú v kalných, toxických vodách uprostred Rubikonu.

Tvrdým, chladným faktom je, že americká výnimočnosť existuje len v snových halucináciách našich politikov.

Globálna hegemonná vojenská sila USA každým dňom klesá

Dosiahnutie kvót diverzity prekoná talent a profesionálnu odbornosť. **Vysoké školy a univerzity sa zdegenerovali do blázincov** z napoleonskej éry, ktoré odmeňujú sebecký, hedonický individualizmus a manickú vzburu. Pozoruhodné je, že davy na ulici sú len o málo viac než nevýrazné odrazy, jungovský tieň, nestability a neporiadku, ktorý vytvárajú agenti chaosu, ktorí sedia v sídlach moci.

„Rovnako ako jednotlivec má tieň,“ napísal Jung, „tak ako aj spoločnosť ako celok. A tak ako sa jednotlivec musí vyrovnáť so svojím tieňom, musí sa aj spoločnosť vyrovnáť, ak má byť zdravá a celistvá.“

Rastúci zmätok medzi našou mládežou ohľadom ich vlastnej identity, pohlavia, morálneho odcudzenia a nedostatku existenciálneho účelu v tejto technologicky riadenej materialistickej spoločnosti zredukoval našu mládež na vnímavých robotov kričiacich po

sebavyjadrení.

To je jedna z príčin dnešného skupinového myslenia o sociálnych a politických nepokojoch a ich deštruktívnych dôsledkoch. Nositeľ Nobelovej ceny Bertrand Russell varoval, že „kolektívne vášne“ majú tendenciu podnecovať „nenávisť a rivalitu namierenú voči iným skupinám“. Bol si tiež veľmi dobre vedomý, že „veda nie je náhradou za cnosť; srdce je pre dobrý život rovnako potrebné ako hlava.“

Väčšina Američanov je teraz natoľko znecitlivená, odpojená od vnímania reality, že si nie sú schopní uvedomiť, ako vláda nepriaznivo ovplyvňuje každú dieru v ich živote.

Namiesto toho, aby sme utekali pred krízami, robíme všetko naopak, aby sme problémy zväčšili.

Ak sa teda environmentálna a sociálna kríza naďalej vymyká kontrole, pochopte, že je to preto, že Amerika je len výnimočne žalostná. Národ príliš dlho potláčal svoje ilúzie a strnulosť na sómu Aldousa Huxleyho. Teraz jeho opojné účinky vyvolávajú výbuch nenávisti, hnevu a samoučelného narcizmu na uliciach, v triedach, v zasadacích miestnostiach spoločností a v situačných komédiách v kongresových sálach.

Štádia recidívy: cyklické vzorce v ľudskej histórii

Žiaľ, pokiaľ neidentifikujeme definujúce charakteristiky americkej kultúry v tomto historickom momente a jej príčiny, cesta k rozsiahlemu sociálnemu kolapsu sa urýchli.

Od čias talianskeho filozofa a právnika **Giambattistu Vica** začiatkom 18. storočia sa antropológovia, historici a filozofi snažili objaviť vzorce, ktorými národy a kultúry prechádzajú cyklom rastu, úpadku a znovuzrodenia. Vico nazval tieto cyklické vzorce v ľudskej histórii „ricorso“ alebo štádia „recidívy“, ktoré sú pozorované v dejinách jednotlivých kultúr a civilizácií.

K ďalším významným osobnostiam, ktoré sa pokúsili zmapovať tieto historické a generačné cykly a identifikovať ich charakteristiky a príčiny, patria švajčiarsky antropológ Johan Bachofen († 1887), Oswald Spenger († 1936), historik Arnold Toynbee († 1975), Carroll Quigley († 1977), Strauss a Howe, Peter Turchin medzi inými. Avšak možno najpozoruhodnejšie a dávno zabudnuté sú cyklické vzorce vedúce ku kultúrnemu kolapsu, ktoré vyjadril **Pitirim Sorokin**.

Sorokin bol rusko-americký intelektuál a sociálny vizionár, ktorý v roku 1931 spoluzakladal Katedru sociológie na Harvardskej univerzite. Sorokin sa narodil a vyštudoval v Rusku a bol zatknutý sovietskymi úradmi za kritické názory na komunistický režim, bol však prepustený a ušiel do USA. O niekoľko rokov neskôr v roku 1929 ho v Paríži uniesli sovietski agenti.

Bol odsúdený do pracovného tábora gulagu, ale opäť bol prepustený a nútený do trvalého vyhnanstva. Sorokinovo veľké dielo *Sociálna a kultúrna dynamika* z roku 1937 bolo vyvrcholením dvadsaťročného výskumu s cieľom identifikovať cykly, ktorými národy a kultúry prechádzajú a ktoré nakoniec vedú ku kritickým krízam a ich konečnému kolapsu.

Podľa dnešných vysokoškolských štandardov by Sorokin nikdy nezískal profesúru na americkej vysokej škole alebo univerzite. Jeho teórie boli takmer kategoricky ignorované akademickou obcou a kritizované za to, že sú pesimistické.

Presadzoval hodnoty, ktoré by dnes mnohí označili za konzervatívne a tradičné, najmä akcentoval vyššie morálne a duchovné hodnoty.

V dôsledku toho je Sorokin v rozpore s dnešnou neoliberálnou inteligenciou a wokeizmom Kritickej teórie. Jeho novodobými obdivovateľmi sú napodiv ľavicovo orientovaný transpersonálny psychológ Richard Tarnas, ekológ Wendell Berry a politický filozof Charles Taylor. Všetci zdieľajú hlboké uznanie pre kľúčový význam vyšších morálnych a duchovných hodnôt s cieľom udržať fungujúcu a život podporujúcu kultúru, v ktorej môžu občania prosperovať.

Ak vezmeme panoramatický pohľad na Ameriku v roku 2023, Sorokinove varovania pred nevyhnutným kolapsom západných spoločností sú na očiach.

„Súčasná kríza,“ napísal Sorokin vo svojej *Kríze nášho veku*, **„bola vytvorená falošným konceptom pokroku,** ktorý stotožňuje materiálny rast so skutočným pokrokom a prehliada skutočnosť, že bez duchovného a morálneho rozvoja neexistuje skutočný pokrok“.

Hoci môžeme byť hrdí na technologickú vynaliezavosť našej kultúry v oblasti umelej inteligencie, virtuálnej reality, robotiky a očakávaného transhumanizmu, pre Sorokina je

spoločnosť, ktorá sa rozvíja iba technologicky, „polovičnou spoločnosťou“, pretože ľudia sú potom jednoducho zredukovaní na „kolesá v obrovskom stroji, ktorého jediným účelom je vyrábať a spotrebovať tovar.

Poloblenci vytvárajúci technokratickú spoločnosť

Pre tých, ktorí hádzu kliatby sem a tam cez ideologickú politickú priepasť, obe strany slepo slúžia mocnejším záujmom, ktoré ich chcú využiť ako prostriedok na dosiahnutie cieľa. Tí, ktorí sa zapletú do tejto americkej šarády, sa znížia na poloblbcov, ktorí nechtiac vytvárajú technokratickú spoločnosť založenú na konformite a uniformite.

Skutočná rozmanitosť a autentická individualita, ktoré sú motivované vyššími princípmi, sú prekážkami technokratickej tyranie, ktoré treba prekonať a zničiť.

Podľa Sorokina, ktorý zomrel v roku 1968, USA dosiahli „senzačné“ štádium svojho sociálneho cyklu. Je zrejmé, že sme teraz dosiahli úroveň hypersenzitivity bezprostredne pred rýchlym rozpustením.

Podľa *Krízy nášho veku*, všetky znaky v americkom národe pre to, čo nazval **„kataklizmou kultúry zmyslov“**, sa rýchlo zhromažďovali, aby vyvrcholili v nie príliš vzdialenej budúcnosti:

nekontrolovateľný konzumerizmus a materializmus, nadvláda individualizmu, sebauspokojovanie a pôžitkárstvo, hedonizmus, morálka slabosť, úpadok tradičných sociálnych väzieb a kolektívna sociálna prázdnota. Vrcholom štádia senzácie je chaos, rozpad spoločenského poriadku a národných inštitúcií.

Sorokinovo chaotické štádium je charakterizované neporiadkom, zmätenosťou, duševnou dezorientáciou, nárastom kriminality a sociálnych nepokojov a politickou nestabilitou.

Vykúpenie morálnych hodnôt siaha až na dno. Až potom, čo táto chaotická fáza dosiahne svoj najnižší bod, objaví sa nová kultúrna syntéza, keď ľudia hľadajú nové spôsoby, ako znovu nastoliť poriadok a zmysel v ich osobnom živote, ako aj kolektívne v rámci spoločnosti.

Skreslenie kultúrou vnímania

Ale Sorokin mal ešte jeden dojemný poznatok. **Prevládajúca kultúra vnímania je zraniteľná voči vonkajším hrozbám, najmä hospodárskym krízam, konfliktom a vojnám** a dokonca aj prírodným katastrofám.

To tak dobre opisuje dnešnú Ameriku, keď jej globálna ekonomická a vojenská hegemonia je vrčanie bez sústa. Americká zahraničná diplomacia je poľutovaniahodná, keď sledujeme, ako sa národ za národom obracia chrbtom k Západu vedenému USA a hľadá priateľskejších a susedských partnerov, akými sú Čína, Rusko a India.

Dôvodom krehkosti Ameriky je to, že národ otrasne zradil svoje morálne a duchovné zdroje, a preto nie je schopný vyrovnať sa s nepriazňou - vnútornou aj vonkajšou -, aby dokázal čeliť a prekonať jej výzvy. Amerika nie je ani vnútorne odolná, ani preto nie je schopná prispôbiť sa prebiehajúcim nevyhnutným zmenám, aby si zachovala svoje prežitie.

Keď sa zhromaždia všetky príčiny a podmienky pre konečný kolaps, o osude národa sa už nedá rokovať. Spomaliť alebo zrýchliť možno len časový odstup.

Napriek pôvodným hodnotám amerického liberalizmu, ktoré vznikli počas Age of Reason a renesančnému plameňu nedogmatického racionálneho bádania, dnešní liberáli prekrútili jeho vlastný odkaz a stali sa nemysliacimi adolescentmi, ktorí sú rovnako netolerantní a majú nesprávnu hlavu ako najhorlivejší náboženský fundamentalista na pravici.

Nástrahy exkluzivistického humanizmu

V bdelej kultúre - starej aj mladej - existuje mor detinského správania, ktoré cenzuruje a zakazuje akúkoľvek reč alebo myšlienku, ktorá je v rozpore s ich falošnými ilúziami o nich samých a ich krehkej vlastnej identite.

Tento „exkluzivistický humanizmus“, ako ho nazval významný kultúrny filozof Charles Taylor, je falošným univerzalizmom. Myopická poklona sa spolieha na sekulárnu mocenskú štruktúru vo vláde, ktorá zasa koná v ich mene, aby marginalizovala a občas demonizovala alternatívne systémy viery, ktoré neprijímajú sekulárny univerzalizmus. Preto **nová radikálna ľavica a dokonca aj federálne agentúry už netolerujú rôznorodosť tradičných presvedčení a svetonázorov.**

Ilegálne aktivity FBI v oblasti sledovania na Twitteri a obťažovanie pokojných katolíkov proti potratom zo strany agentúry sú len malé príklady. Alarmujúcejšia je vražda troch detí a troch zamestnancov školy v Nashville duševne narušenou osobou s rodovou dysfóriou, ktorá je ospevovaná bez toho, aby plakala pre obeť.

Než čítať diela intelektuálnych a literárnych gigantov histórie, je lepšie minulosť úplne vymazať alebo prepísať, aby ste potešili neurózy tých najhlasnejších a najagresívnejších nás.

Taylor však ponúka alternatívu - „otvorený humanizmus“ - inkluzívnejší, pluralitnejší, hodnotovo orientovaný dialóg a vzájomný rešpekt voči širokému spektru ľudských skúseností. Diskutuje sa o

tom, či americká spoločnosť už prešla bodom zvratu osudového zániku.

Kultúrna schizofrénia

A stále sa väčšina amerického občana ochotne zúčastňuje a prispieva k tejto šarade Mummerov v sieňach moci. Naša definujúca kultúra podľahla iracionálnemu nepriateľstvu, kolektívnej emocionálnej hystérii alebo tomu, čo Sorokin nazval „kultúrnou schizofróniou“, čo je situácia, keď

jednotlivci v hrubo materialistickej spoločnosti zúfalo lipnú na falošnom pocite individuality, ktorý je úplne oddelený od akéhokoľvek hlbšieho účelu života.

Výsledkom je sociálna fragmentácia, konflikty a rozšírený zmätok. V tejto chvíli sme svedkami toho, že obe strany ľavicového a pravicového politického rozdelenia kričia o svojej obeti a zároveň sa aktívne podieľajú na deštrukcii spoločnosti.

A napriek tomu neexistujú žiadne masívne mobilizované protesty proti najničivejším prvkom v našej kultúre, akoby boli nedôležité. Obnoviteľná energia, prístup k zdravým potravinám, zákaz toxických chemikálií v každodenných výrobkoch pre domácnosť, ktoré sú inak zakázané v iných krajinách, vládou schválená cenzúra, nezákonný dozorný štát, justičný systém, ktorý odsudzuje chudobných, päťdesiat miliónov Američanov žijúcich v chudobe a úplne skorumpovaný zdravotnícky systém – nič z toho sa nezdá dosť dôležité na to, aby zaručili miliónom pochodovať na Washington. Dokonca aj prežitie ľudstva je bezvýznamné.

Americké médiá dnes nie sú schopné informovať o skutočnom stave domácej kultúry krajiny. Médiá už nedokážu vytvoriť vierohodný príbeh, ktorý by odrážal skutočné ekonomické a sociálne podmienky priemerných Američanov...

...pretože sa nedokázali posunúť za drsné sociálne rozdiely poháňané nevraživosťou a nedôverou.

Veľmi skôr Sorokin pozoroval **nepriaznivú trajektóriu médií**. Už v roku 1941 varoval pred dôsledkami senzáciechtivosti a zábavy médií, ich zamerania na negatívne správy, ktoré by vyvolali sociálnu úzkosť a strach.

Sorokin sa tiež podelil o svoje hlboké znepokojenie nad **mediálnym dôrazom na materializmus** a konzum a jeho vplyv na sociálny a duševný rozvoj mladých ľudí. Ťažko s ním teraz nesúhlasiť, keď konzervatívne aj liberálne médiá kastrovali intelekt svojich najvernejších divákov.

Kultové skupinové myslenie

Pravica trpí predracionálnymi poverami a antiintelektualizmom. Ľavica trpí vysokým intelektom a morálnym ochudobnením. Ani jeden z nich nie je schopný slúžiť ako revolučná sila na zmiernenie utrpenia a boj v mene individuálnych slobôd, mieru a ľudských práv mimo kultového skupinového myslenia.

Navyše, našim **korporátnym médiám sa podarilo premeniť USA na smiech medzi veľkou väčšinou ostatných krajín**. Skôr funkčné médium by bolo čestne zodpovedné za vyvážený a zmysluplný pohľad na svet, také, ktoré sa zameriava na pozitíva aj negatíva a zároveň zdôrazňuje konštruktívne morálne hodnoty.

Pravica trpí predracionálnymi poverami a antiintelektualizmom. Ľavica trpí vysokým intelektom a

morálnym ochudobnením. Ani jeden z nich nie je schopný slúžiť ako revolučná sila na zmiernenie utrpenia a boj v mene individuálnych slobôd, mieru a ľudských práv mimo kultového skupinového myslenia.

Navyše, našim korporátnym médiám sa podarilo premeniť USA na smiech medzi veľkou väčšinou ostatných krajín. Skôr funkčné médium by bolo čestne zodpovedné za vyvážený a zmysluplný pohľad na svet, také, ktoré sa zameriava na pozitíva aj negatíva a zároveň zdôrazňuje konštruktívne morálne hodnoty.

Pravica trpí predracionálnymi poverami a antiintelektualizmom. Ľavica trpí vysokým intelektom a morálnym ochudobnením. Ani jeden z nich nie je schopný slúžiť ako revolučná sila na zmiernenie utrpenia a boj v mene individuálnych slobôd, mieru a ľudských práv mimo kultového skupinového myslenia.

Skôr funkčné médium by bolo čestne zodpovedné za vyvážený a zmysluplný pohľad na svet, také, ktoré sa zameriava na pozitíva aj negatíva a zároveň zdôrazňuje konštruktívne morálne hodnoty.

Bohužiaľ, americké médiá sú teraz za hranicou vykúpenia. Pre tých, ktorí si zachovali nitku filozofického a duchovného skúmania a hodnôt, nemôže byť opora pre psychobľabotanie tých, ktorí by prehlušili hlasy rozumu a ľudskej slušnosti. Je ponechané na nás, ktorí boli zrušení a vylúčení z národného dialógu o úpadku našej krajiny, aby sme aj naďalej hlbšie skúmali svoje životy a budovali komunitu s rovnako zmýšľajúcimi ľuďmi.

Nakoniec by sme si mohli vziať k srdcu slová jedného z veľkých obdivovateľov Tolstého. „Nič na celom svete nie je nebezpečnejšie,“ napísal Martin Luther King, „ako úprimná nevedomosť a svedomitá hlúposť.“

Je to naša hlboká nevedomosť o tom, že nepoznáme samých seba a nevážime si naše vnútorné prepojenie medzi sebou a prostredím, ktoré udržiava utrpenie okolo nás.

Našimi skutočnými nepriateľmi sú iracionálne, dogmatické presvedčenia a falošné liberálne hodnoty, ktoré nás rovnako držia v otroctve systému, ktorý slúži len jeho vlastným záujmom a dehumanizuje nás, aby sme poškodili zlyhania systému.

Všetky imperiálne civilizácie sa nakoniec zrútia

Napriek rýchlemu úpadku USA zostáva v rámci možností každého človeka nebyť bezmocnou obeťou, keď sa to úplne potopí. Keď peklo skončí, vychladne a rozhorí sa, budeme potom najviac potrební vstať z jeho popola, aby sme vrátili zdravý rozum, slušnosť a hodnoty vyrovnanosti a nezištného súcitu ťažko emocionálne zraneným, ktorí sa zúčastnili alebo prispeli k požiaru.

AUTOR: Richard Gale and Dr. Gary Null

[ZDROJ](#)

Překlad: S.S.